Karikatür

ANTALYA TEKELİOĞLU
Halk Kütüphanesi

Kayıt No.	Tasnif No.
9673	059.956

Sulh — Yine kurtuluş yok!

Dünya Karikatürleri

— Ne yapıyorsun?.
— Alacağım yeni daktiloyu seçiyorum..

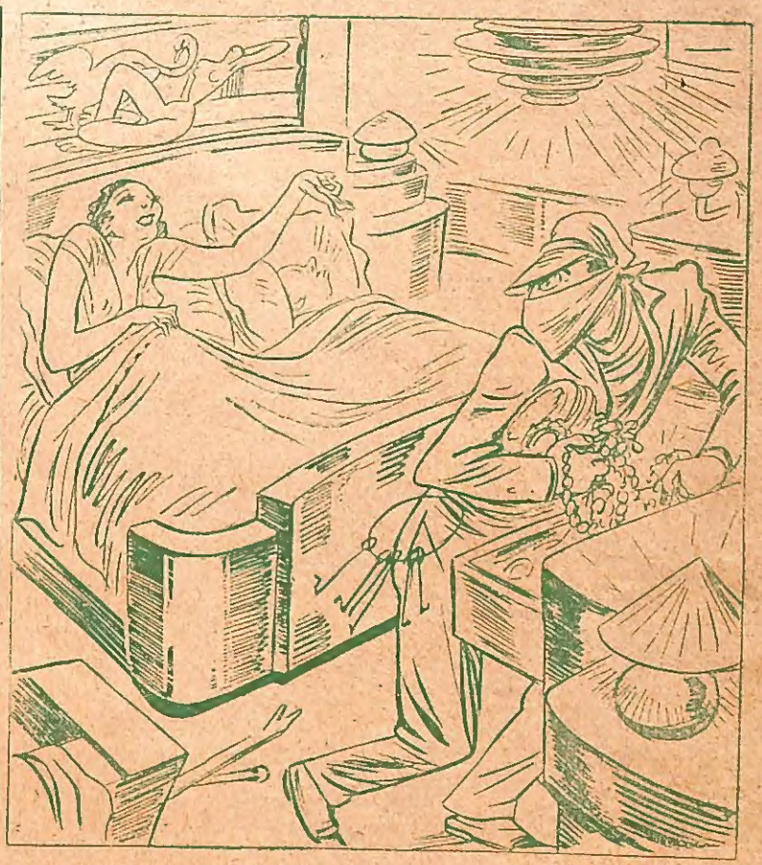

Bayan — Aman bay hırsız, gelmişken şu bir işe yaramıyan kocamı da götür.

Erkek hayvanlar

İkinci Cildimiz..

KARİKATÜR bu sayısile ikinci yaşına girdi. 26 ıncı sayıda başlıyan ikinci cilt kolleksiyonu 52 inci sayı ile tamamlanmış bulunuyor. Bu sayı üçüncü cildimizin ilk sayısını teşkil etmektedir. Geçen sayı ile ikinci cilt kolleksiyonlarını tamamlıyan okuyucularımız ellerindeki sayıları idarehanemize getirerek 40 kuruş mukabilinde ciltletebilirler. Birinci ciltte de olduğu gibi bu cilt için de hususî kapaklar hazırlanmıştır. Anadoludan kolleksiyonlarını ciltletmek için idarehanemize gönderen okuyucularımız cildiye ve posta ücreti olarak 60 kuruş göndermelidirler. Ciltler bir hafta zarfında ikmal edilerek adreslerine gönderilir. Kolleksiyonlarını bulundukları yerde ciltletmek istiyenlere 30 kuruş mukabilinde hususî kapaklarımızdan da gönderebiliriz. Kolleksiyonlarında noksan bulunan okuyucularımız doğrudan doğruya idarehanemizden veya bütün bayilerimizden 10 kuruş mukabilinde tedarik edebilirler.

No. 53 CİLT: 3 YİL: 2 FİATI 10 KURUŞTUR 2 İKİNCİ KANUN 1937

Antalya Bayan Nail

KARİKATÜR

Sahibi : Sedat Simavi

İdarehanesi:
İstanbul, Ankara caddesinde hususi daire. Posta kutusu: İstanbul 103

Abone Şartları:
Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruş. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.

✻ CUMARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ VE EDEBİ MİZAH GAZETESİ ✻

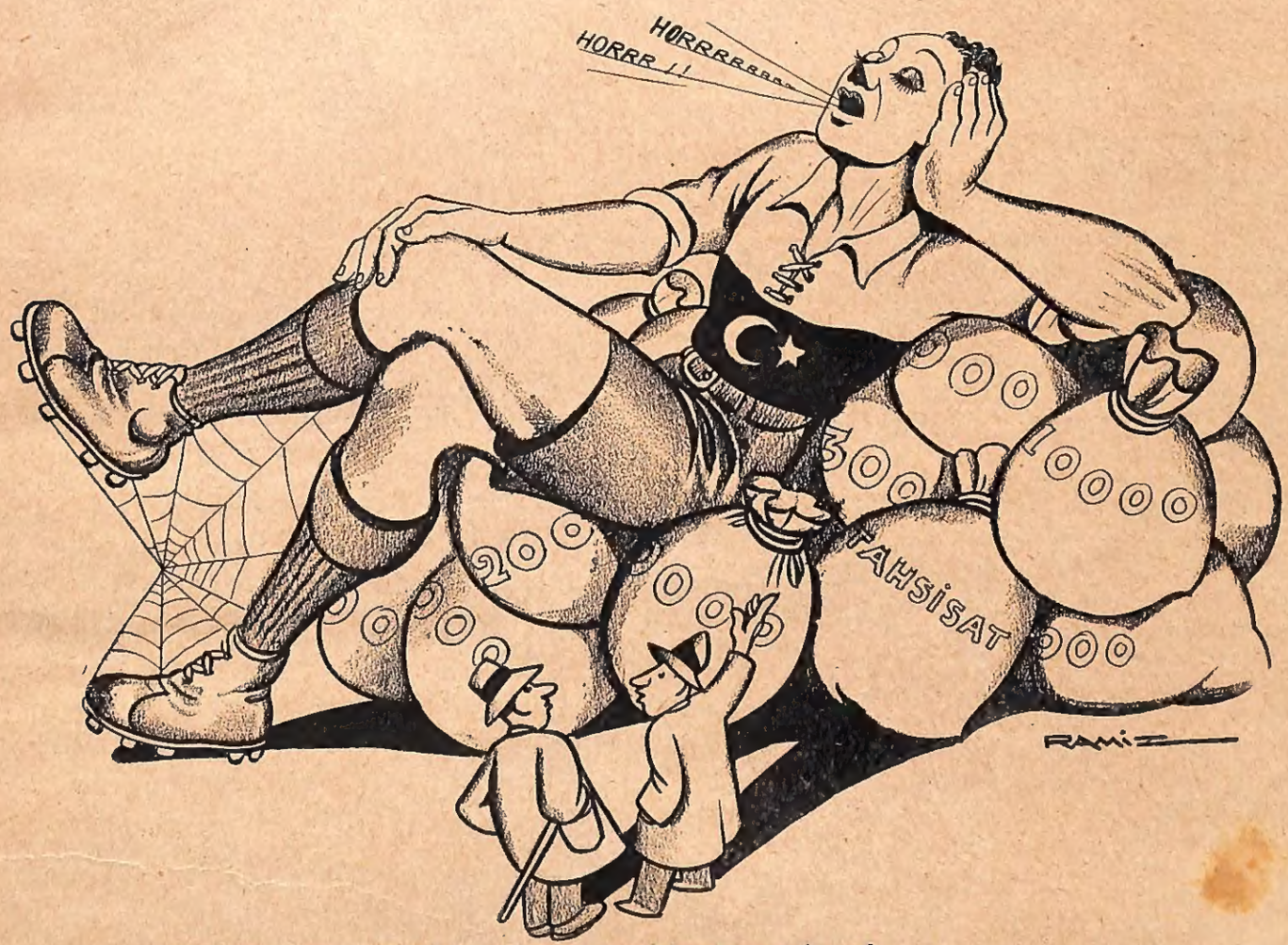

Hükûmet sporu himaye edecek..

— Sporumuz hâlâ uyuyor..
— Tabiî, böyle rahat yatak bulunca neden uyumasın!..

Geçen 1936 Yılının Bilânçosu

Yılbaşılarında âdet olmuştur. Gazeteler geçmiş yılın bir bilânçosunu yaparlar, İnsanlığın bir yıllık saadet, muvaffakıyet ve marifetlerinin bir defterini düzerler ve bunu yeni yıl için hayırlı bir fal ve bir ümit kaynağı olarak okuyucularına sunarlar.

Gazetemizde bu işi yapmak vazifesi bana düştüğü için kemali ciddiyetle masa başına oturdum ve dokümanlarımı karşıma koyarak kolları sıvadım.

İtiraf edeyim ki dokümanlarım dediğim şey bir yıllık bir gündelik gazete kolleksiyonundan ibarettir. Maamafih bunu pek hakir görmemek lâzımdır. Çünkü «evrensel sınaî ve ekonomik istatistikler», «ilmî etütler», «tarihî araştırmalar» gibi debdebeli isimler altında çıkan birçok büyük ciltlerin mehazları da bu gündelik gazete kolleksiyonundan başka bir şey değildir. Netekim büyük toplantılarda söylev, büyük meseleler üzerine matbuata beyanat veren birçok büyük şöhretlerde feyizlerini ve ilimlerini gündelik gazete denen bu Üniversiteden almışlardır.

* * *

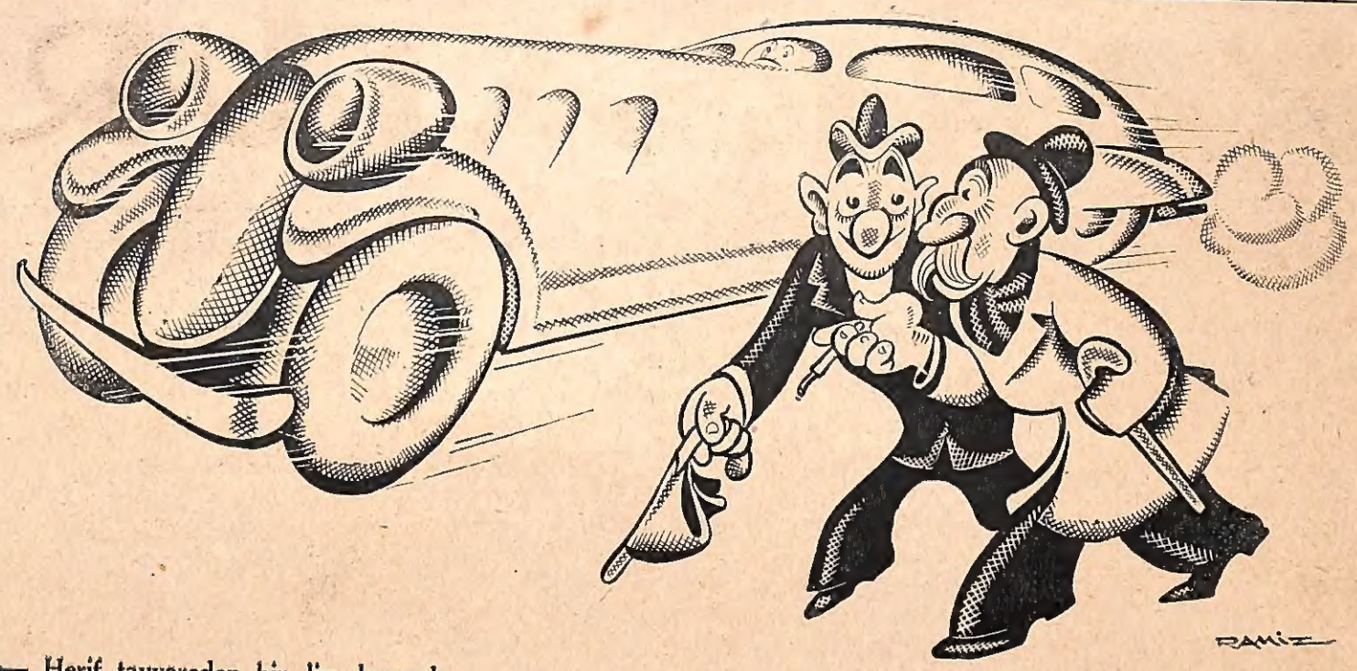

— Herif tayyareden bin lira kazandı..
— Tevekkeli değil, âdeta uçar gibi gidiyor!..

Her ne ise, mevzuumuzdan ayrılmıyalım. Geçen 1936 yılının insanlığın şeref ve muvaffakıyet hesabına kaydedilecek mühim vak'alarını seçmek ve aramak için kolleksiyonumun sayfalarını rasgele çevirmiye başlamıştım. İşte karşıma çıkan irili ufaklı bazı yazı başlıkları:

1 — Eden Laval'i atlatıyor ve el altından Musolini'ye kur yapıyor.

2 — Hitler Fransayı tehdit ediyor, İngiltere ile aralarında gizli bir anlaşma yapılmış olmasından ve İngilizlerin Fransayı Almanyaya karşı yalnız bırakmasından korkuluyor.

3 — Fransa Habeşlere silâh ve mühimmat verilmesini bitaraflık kaidesine aykırı bularak Habeşlere gönderilmekte olan yarım vagon tüfeği müsadere etti.

4 — Yağmur mevsiminin henüz başlamaması Habeş ordusunun dağılmasına sebep oldu.

5 — Yağmurların vaktinde kesilmemesi Adanada pamukların, Malatyada kayısıların, Kastamonuda buğdayların mahvına sebep oldu.

6 — Habeş İmparatoru Haile Selâse Milletler cemiyetinde hıçkıra hıçkıra ağlıyarak adalet ve yardım istedi.

7 — Filistin sokaklarında Araplarla yahudiler biribirlerini doğruyorlar.

8 — Gaz maskeleri arasından işliyen bir yeni zehirli gaz bulundu.

9 — Japonlar Çine tekrar saldırmıya başladılar.

10 — Musolini tehdit ediliyor; Hitler Almanyada hummalı bir harp hazırlığile meşgul.

11 — İstanbulda tifo.

12 — Yunanistanda bir canavar on beş kadar çocuğu bir mağaraya kapayıp tecavüz ettikten sonra parçaladı.

13 — İspanyada bir ehemmiyetsiz kardeş kavgası çıktı.

14 — İspanyadaki kardeş kavgasında biribirini boğazlıyanların sayısı iki yüz bini geçti.

(Açlar hapishaneye girmek için can atıyorlar)
— Bizim Mantar Ali de kodese girdi.
— Bir şey mi çalmış?.
— Evet, karnında zil çalmış!..

15 — Temmuzun üçüncü pazar günü Kâhtane köyünde kır eğlencesine çıkan dört kişiye yıldırım çarptı.

16 — Fransız frangı düşürüldü. Alacaklılardan bir kısmı iflâs halinde.

17 — Eskişehir yolunda dolu bir yolcu kamyonu ekspres altında parçalandı. Yalnız şoförle bir çocuk kurtuldu.

18 — İstanbulda grip artıyor.

19 — Cenubî Amerikada bütün bir şehir zelzeleden yıkıldı ve lâvlar içinde yandı.

20 — Adanayı su bastı; yüzlerce insan boğuldu; binlerle aile yurtsuz kaldı.

21 — Dost Fransa, ahalisi katıksız Türk olan Antakya ve İskenderunu Arap Suriyeye vermek emelinde... Sancak ahalisine zulüm...

* * *

Zannederim ki bir senelik gazete kolleksiyonunda başladığım etüde nihayet vermenin tam zamanıdır. «Perşembenin geleceği çarşambadan bellidir» kavlince bugün başlıyan 1937 yılı giden 1936 nın penceresinden gayet parlak ve ümit verici renklerle süslenmiş görünüyor. Hemen Allah dünyanın yardımcısı olsun.

Öyle zannediyorum ki 1936 arkasından yazılacak en iyi kaside «Ölüleri hayır ile anınız» hükmünü ve «Allah beterinden esirgesin» duası olacaktır.

KARİKATÜR

Kulaktan... ...kulağa

YILBAŞI HEDİYESİ

Erkek odaya girdiği zaman, hoş bir sürprize hazırlananlara mahsus bir tavır ile elini arkasına saklamıştı.

Karısına:

— Güzelim! Benden Yılbaşı hediyesi istemiştin.

Kadın gülümsedi:

— Evet.

— Aşkımızın hararetini gösterecek bir şey olsun demiştin.

Kadının tebessümü daha ziyade genişledi:

— Çok nazik olduğun kadar da kuvvetli hafızan var.

— Düşündüm, düşündüm. Ne plâtin ve altın nevinden bir maden, ne elmas ve zümrüt nevinden bir taş bu hararetı lâyıkile ifade edemiyecekti. Onun için sana beş dakika evvel fırından çıkmış kestane getirdim. Ve şuh bir reverans la iğilerek elindeki kese kâğıdını karısına uzattı.

TAZE BALIK YE!

Tramvay arabalarında senelerdenberi okuduğumuz «Kuru yemiş ye» tavsiyesinin yanına resimli bir deviz asılmış:

Yeşil bir deniz içinde güzel bir balık, yanında «Balık ye. En ucuz ve en tam gıda balıktır» cümlesi...

Balık eti de gıdaların en güzelidir. Fakat kara kışta soyunup denize girerek canlı balığı avlamak, çarşıdaki balıkçının elinden taze balık kurtarmaktan daha kolaydır.

Çekeceğiniz sıkıntı, daha evvelden içinizde doğmuş gibi yüreğinizde dehşetli bir eza ile balıkçıların sokağına sapıyorsunuz. Sepetlerde, işportalarda renk renk boy boy balık alayları yatıyor.

Balığı seviyorsunuz, fakat ayıp değil ya, cinsinden, tazesinden, bayatından anlamıyorsunuz. Balıkçının vicdanına müracaat ederseniz size en kötü ve bayatını sokacağına eminsiniz. Zaten müracaat etmeseniz de, o sizi tereddütlü tavrınızdan tanımış, ağa yahut oltaya yaklaşan iri ve aptal bir balık gibi mutlaka avlamıya karar vermiştir. Balıklardan kiminin sırtı barbunya rengine, kiminin kulağı taze kan kırmızısına boyanmıştır. Bir kısmının gözlerine rimelli bayan gözleri gibi boya ve cilâ ile parlaklık ve tazelik verilmiştir. Bir kısmı fıçıda yıllanmış hıyar turşuları gibi içi çürüyüp su dolduğu halde dış görünüşüne henüz can çekişiyor gibi bir ihtilâç ve kıvrılma manzarası verilmiştir.

İşportalardan birine parmağınızı uzatıp gıdalardan en ucuzu olan balığın fiatını sorarsınız. Yüz seksenden başlar, seksene iner. Biraz daha üzülüp terlerseniz elliye de indireceğiniz muhakkaktır. Fakat yine de içinizde «acaba yirmi kuruşluk balığı elliye mi yuttuk» korkusu bakidir.

Bazan pazarlık esnasında kavga da çıkar, balıkçılar sizi sarakaya alırlar, izzeti nefsinizle, sinirlerinizle oynarlar. Öyle ki elinizde bir kilo balık ile çıkmayı düşündüğünüz çarşıdan, yanınızda bir polis ile çıkmaktan ve cürmümeşhut mahkemesine gitmekten korkarsınız.

Bukadar sıkıntı ile balık yemek zannederiz ki değme babayiğitin harcı değildir.

Halka «ucuz balık ye» tavsiyesini yazan kalem ne olurdu balıkçılara da «Tanrı rızası için müşteriye ucuz ve hilesiz balık yedir de hem kendin istifade et, hem halk sana dua etsin» diye bir deviz yazsaydı.

BÜYÜKLÜ, KÜÇÜKLÜ

Bir misafirlikte idim.

Sofada birdenbire bir çocuk yaygarası koptu. Arkasından ev sahibinin beş

yaşındaki en küçük oğlu, salye sümüğe karışmış, ağlıya bağıra içeri girdi:

— Baba.. Ağabeyim beni dövdü.

Ev sahibi çocuğu dizine alıp okşadıktan ve teselli ettikten sonra, dokuz yaşındaki mütecavizi çağırdı ve istintaka başladı:

— Neye kardeşini dövdün?

— Vallahi kabahatim yok baba.. Ben güzel güzel vazife yazıyordum.. Geldi defterimin üstüne mürekkep döktü.

— Kardeşin mini minicik çocuk.. Aklı erer mi? Sana çok teessüf ederim. Bil ki dünyada büyüğün küçüğü dövmesi kadar ayıp şey yoktur.

Bu dersi dinliyen ihtiyar bir misafir ilâve etti:

— Öyledir çocuğum.. Onu yalnız büyük devletler küçük devletlere karşı yapabilirler.

SOKAK ORTASINDA

Halinden İstanbulun yabancısı olduğu anlaşılan yaşlıca ve babayani bir a-

dam sokağın ortasında durmuş gökyüzüne bakıyordu:

Öteden bir otomobilin yıldırım süratile kopup geldiğini gören bir külhanbey var kuvvetile bağırdı:

— Heeey andavallı! Orada biraz daha durursan seyrettiğin yere gidecek gibi görünürsün.

KÖPEK PİRELERİ

Malûm olduğu üzere trenlerde kedi, köpek taşımak yasaktır. Fakat hayvanlarını mutlaka beraber

götürmek ihtiyacında olanlar onları bir sepete koyup üstünü havlu filân gibi bir şeyle örterler.

Geçen gün yaşlı bir bayan elinde böyle bir sepetle kompartimana girmiş, yükünü yanına koyarak bir köşeye oturmuştu.

Köpek arasıra bir iki kere havlamaktan başka bir zararı olmuyordu. Gazete okuyan yaşlı bir adam birdenbire gazetesini bıraktı, kulağını, ensesini kaşıdı, sonra ihtiyar kadına:

— Sayın bayan, dedi, mademki köpeğinizi de beraber gezdirmek istediniz, pirelerini sağlam, kapaklı bir ayrı sepete koyamaz mıydınız?

Papağan

Erkek — Neden siyah saçlarını kırmızıya boyadın?.
Kadın — Artık faşist aleyhtarı oldum da ondan!...

Gazetelerden — Avrupada genç, güzel bir kadın bir haremağası ile evlenmiş..
— Ayo... Gazete okudun mu.. Kadınlar artık bizimkilerle de evleniyorlarmış.
— Tabiî evlenirler... İdeal koca olduğumuzu şimdi anladılar!..

Fazla Çizgi

Geçen hafta ölen riyaziyeci Süleyman Şevket hoca, iyi olduğu kadar, dalgın bir adamdı. Bir gün hendese dersinde tahtaya büyük bir daire çizmiş, üstünden iki üç hat geçirmişti. Talebeye davayı anlattıktan sonra, bu hatlardan birinin fazla olduğunu, davada lüzumsuz bulunduğunu görmüş, fakat yazdığını bozmamak için çizgiye dokunmamıştı. Talebeden biri, muallimin izahatı bitince, ayağa kalktı:

— Affedersiniz bay muallim, dedi, Şu çizginin davadaki münasebeti nedir, anlıyamadım!

Riyaziyeci merhum, talebenin sualine kızmış gibi haykırdı:

— Bre sersem, o çizgiyi muallim çizmiştir... Elbette bir mânası olmak gerektir!. Ne üstüne vazife?

İngilizle İtalyan Akdeniz Misakı Yaptılar

İngiliz — Güzelim, gel seninle başbaşa verelim de, Akdenizde şu grubu seyredelim!..

TARİHTEN ÇİZGİLER:

— Seni boyu devrilesice herif seni.. yanımızdan bıyık burarak geçersin ha!!..

Hacı Musanın Çırağı

Manifaturacı Hacı Musa mağazasının dibindeki camekânlı bölmede iki saattenberi karışık bir hesapla meşguldü. Gözleri artık eskisi gibi görmüyor ve rakamlara bakarken fena halde sulanıyordu.

Karşıki kâğıtçı dükkânında birkaç senedenberi tezgâhtarlık eden Hayım Levi Hacı Musadan beşlik bir kâğıdı bozmasını ricaya gelmişti. Hacı parayı bozduktan sonra:

— Oğlum Hayim, dedi, parayı ustana götür de gel. Sana bir iş vereceğim.

Genç tezgâhtar yarım dakikada kâğıtçı dükkânına gidip geldikten sonra:

— Geldim, Hacı efendi, dedi.

Hacı Musa:

— Oğlum Hayim.. İki saattır şu hesabın içinden çıkamıyorum. Gel sevabına yapıver.

Hayim bozulmuştu; içini çekerek:

— Ben da sandim ki beni yanina alacaksın Haci efendi, dedi ve hesabı yapmıya başladı.

O çalışırken Hacı efendi onun hesap ve yazısındaki sürate hayretle bakıyordu. Hayim onun iki saattır içinden çıkamadığı işi beş dakikada tertemiz çıkarınca Hacı efendi:

— Asıl ahı ben çekeyim Hayim, dedi, keşke mümkün olsaydı da seni yanıma alsaydım.. İhtiyarım... Gözlerim yok... Yanımdaki adamlardan hayır yok... Sana o kırtipil kâğıtçı dükkânında aldığının iki mislini de verebilirim.. Yalnız şu var ki...

Hayim Levinin gözleri yeniden parlamıya başlamıştı:

— Aman Hacı efendi. Ne var, dedi.

— Söylemesi tuhaf düşecek ama ben haçtan döndükten sonra yemin ettim. Mağazamda müslüman adam kullanacağım diye.. Yoksa ben seni bırakır mıydım?

Hayim hiç tereddüt etmeden cevap verdi:

— Aman Haci efendi... Dinim hakki için ben dinimi de diyiştiririm.. Müslüman olurum. Namaz kilarim... Uruç tutarim... Masrafimi verirsan hacca yiderim... Sade yalan söylemeyim, zikât veremem.

— Demek müslüman olmıya razısın.

— Sorar misin be Haci efendi.. Yaliniz musluman olmak yuç mu onu söyle...

— Yok canım... Güç olan bir sünnet var ki onu zaten doğar doğmaz olmuşsun. Bir de Lâilâhe illâllah dedin mi tamamdır.

— Ne demek o...

— Yani Allahtan başka Allah yoktur. Muhammet onun resulüdür.

— Ben Allahtan başka Allah var dedim mi? Ötesi de kolay Haci efendi. Oldum yitti..

* * *

Hacı Musa, Hayim Leviyi ogün hemen müslüman ederek dükkânına almış ve ona defterlerini teslim etmişti.

Akşam üstü mağazasını kapıyacağı zaman bölmesine girdi yevmiye defterine göz gezdirdi: Hayret, dehşet! Sayfalardan birinde iki yüz elli yedi kuruşluk bir cem yanlışı vardı:

Hacı Musa kendini tutamıyarak bağırdı:

— Hay Allah belânı versin... Ulan müslüman olalı daha iki saat olmadı.. Hesabını ne çabuk unuttun.

Yengeç

— Dün gece yeni yıla girdiğimiz için elektrikler sönmüş..
Bektaşi — Çok bir şey mi erenler, biz eskiden her gece mum söndü yapıyorduk.. Şimdikiler senede bir defa yapıyorlar!.

HEPSİ BİR YERDE

Ben ne Marlen Ditrih'in âşıkım bacağına,
Ne Greta Garbo'nun alevden dudağına,

Ne de Jan Kravford'un gözlerine vurgunum,
Ne de Lilian Harvey'in kurumuş yanağına!

Hepsine taş çıkaran bir sevgilim var benim,
Uymuyor deniz gibi bir çağı bir çağına:

Gündüz giyer robunu Greta'yla Marlen'in,
Akşam Lilian'la Jan'ın bürünür yaşmağına.

Ben bütün yıldızları bir yerde seyrederim,
Bir saçta tutulurum binbir saçın ağına.

Buhran zamanlarında bundan ucuz sevgi yok,
El uzatmam kimsenin balına, kaymağına.

Buhran öyle arttı ki para koymak ne gezer,
Göz koyuyorlar artık dilenci çanağına!

Galiba beyaz rengi kirlenir korkusile,
Kar bile az düştü İstanbul toprağına!

Köprüye polis değil, ordu dizilse bile,
Yoktur yine aldıran hiç soluna, sağına.

Bence polis yerine bir alacaklısını,
Takmalı suçluların ardına, ayağına:

İnse Çukurbostana bulur alacaklılar,
Yakasına sarılır çıksa Alemdağına!

Benzedi şairlerin elinde bugün şiir,
Alaca, bulacalı Eyip oyuncağına!

Takılacak birisi yoksa Nurullah Ataç,
Dolar kendi kendini ansızın parmağına.

Her sokağa çıkışta benim kalbim benziyor,
Fırtınada titriyen bir hezal yaprağına:

Kazaya uğramadan varanlara ne mutlu,
Travmay durağından tramvay durağına!

Çamdeviren

Yılbaşı piyangosunun büyük

Müjdeciler — Müjde isteriz!..

Gazeteciler —

Yılbaşı Gecesinde

Meşhur yeni zenginlerimizden bay F... metresile beraber baloya gitmişti. Biribiri arkasına şampanya patlatıyordu. Mahmut Yesari de baloda idi. Dayanamadı:

— Top komisyoncusu olduğunu anlatmak için en kestirme çareyi bulmuş. Şampanya patlatıyor, dedi.

* * *

İki sevgili arasında sabaha karşı:

Genç kız — Bu gece çok yorulduk. Yarın akşama kadar bol bol dinleniriz.

Delikanlı — Yalnız biz mi?. Cüzdan da hayli yoruldu. Onu da gelecek Yılbaşına kadar dinlendiririz!

* * *

İki arkadaş arasında:

— Yılbaşı gecesi ne yaptın?

— Vuruldum.

— Yok canım!.. Nerenden?..

— Sol cebimden. Barda dansöz vurdu.

Garden barda sahneye çırıl çıplak denilecek derecede soyunmuş bir artist çıktı. Muharrir Peyami Safa, locasında arkadaşının kulağına fısıldadı:

— Kahpe.. Bizi soymak için soyunmuş.. besbelli.

* * *

Şişlinin en şık bayanlarından bayan S... salonunda hususî bir suvare tertip etmişti. Gece yarısına doğru bayan S.. nin yaşlı kocası oturduğu yerde uyuklamıya başlayınca misafirlerden bayan R..., kıskanç bir eda ile mırıldandı:

— Karısının âşıklarına fırsat vermek için erkenden uyukluyor. Doğrusu olur kurnazlık değil.

Bunu işiden başka bir bayan da şu cevabı mırıldandı:

— Yanlışınız var bayan... Bu, modern centilmenliktir.

— Dun yece ama ne eylendik, ne eylendik..

— Barda mıydınız?..

— Yok be canum, evde idik.. Bardan donen

amiyesini kazanan bir talihsiz!

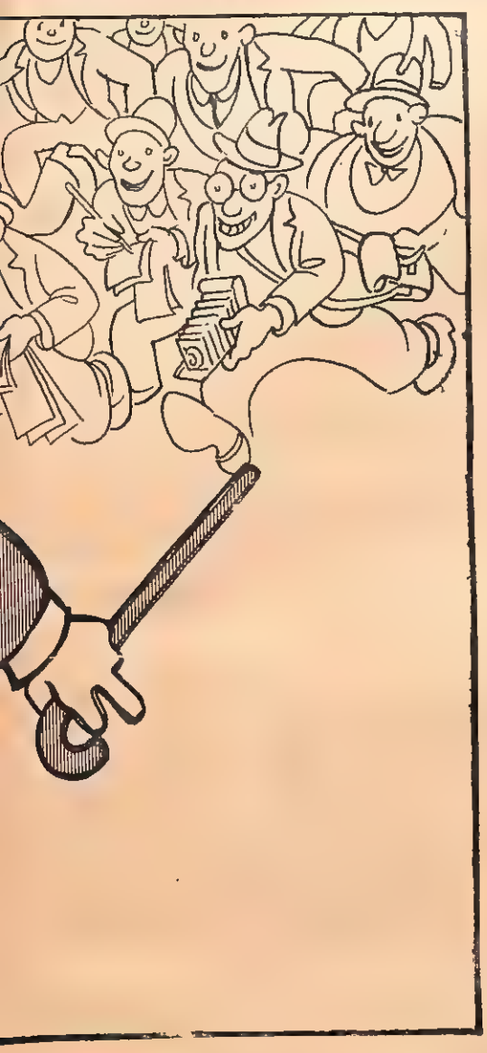

âkat isteriz!

Ahbaplar — Borç isteriz!

halini seyrettik!..

Uzun lâfın kısası

Zaman bazan hakikatleri, bazan yalanları törpüler.

*

Hayatta şüpheden daha kuvvetli bir nesne henüz keşfedilmedi.

*

Kadının her şeyinden, hattâ aşkından bile şüpheye düşenlere bazan hak vermek lâzımdır.

*

Kıldan ince, kılıçtan keskin şey; Sırat köprüsü değil, kadın kalbidir.

*

«En tehlikeli şey, kadın kalbidir.»

Bu sözü, bundan on bin sene evvel bir Mısır Firaunu söylemiştir. Acaba bugün de öyle mi?..

*

Kuvvetli insan, müsbet veya menfi, bütün arzularını derhal yerine getirebilendir.

Kazanmasını becerenler için para, kâğıt parçasından farksızdır. Harcamasını beceremiyenler için de para, yine öyledir: Kâğıt parçasından farksız..

*

Büyük İskender, çok hasismiş: Maiyyetinden hiç birisine bir metelik bile ihsan etmemiş. Keşke ben de büyük İskender gibi olabilseydim.

*

En büyük yalancı kimdir, bilir misiniz?.. Tarih.

*

Yalan söylemek fenadır, deriz. Fakat bazan okadar işimize yarar ki!..

*

Erkeğe etile değil, kalbile teslim olan kadına kolay kolay fahişe denemez.

* * *

Erkeğe dünyada cennet yapan da, cehennem yapan da kadındır. Erkeği arafta bırakan kadın, kadın değildir.

— Kırkını geçmiş bir kadın bir kıralı tacından vazgeçirdiğindenberi gözleri yükseklerde!..

Esmer Mi? Sarışın Mı?

Dostunun evlendiğini haber almıştı, köprüde karşılaşır karşılaşmaz tebrik etti:

— Fakat, dedi, sen sarışınlara bayılırdın... Neden esmer bir kızla evlendin?

— Tasarruf meselesi.. Sudan, sabundan iktısat!

— Anlıyamadım?

— Anlaşılmıyacak ne var? Esmerler, sarışınlara nisbetle daha fazla kire dayanır da...

Kurban bayramında

Kurban bayramından bir gün evveldi şair Fitnat Beyazıt meydanına çıkmış, koyun sürülerini gözden geçiriyor, münasip bir kurban arıyordu. Birdenbire karşısına şair Haşmet çıktı:

— Ne istiyorsunuz, hanımcığım?

Dedi. Fitnat cevap verdi:

— Yarın için münasip bir kurban arıyorum, Haşmet efendi.

Haşmet, âdeti üzere, gevezelendi:

— Ne zahmet, hanımcığım, ben size kul, kurbanım!

Fitnat, alay etti:

— Fakat, Haşmet efendi, sizin boynuzunuz yok...

Haşmet, hemen karşılığını yetiştirdi:

— Hiç merak etmeyiniz, hanımcığım, sizin dairenizde yarın sabaha kadar kalacak değil miyim? Onlar da tamam olur!

Bazı kelimeler hakkında kısa izahlar

Kıskançlık — Eski fakirin, yeni zengine karşı duyduğu his.

Köptü — Belediyenin sık sık askıya astığı nesne.

Tramvay — Salamura fıçısı veya sardalya kutusu mânalarına da gelir.

Otobüs — Maslak yolunda ekseriyetle devrilmiş olarak görülen bir nevi nakil vasıtası.

Plân — «Şehir» kelimesile beraber izafi terkip şeklinde kullanıldığı zaman «olmıyacak şey» demektir. Misal: Nizamettin Nazifin sözleri şehir plânına benzer.

Yol — İstanbulda yazın tozlu, kışın çamurlu olan yerlerdir.

Buhran — Her nedense İstanbulda sık sık ekmeğe musallat olan bir nevi mikroskopik mahlûk.

Güneş — Kübik apartımanlarda oturanların henüz bilmedikleri nesne.

Bir misal:

[Geçen gün ilk mekteplerden birinde bir talebe ile mualim arlasında aynen şu muhavere geçmiştir:

Muallim — Oğlum.. Güneş nedir?..

Talebe — Bilmiyorum.

Muallim — (Hiddetle) Çocuğum.. Güneş bilinmez olur mu hiç? Onu her gün, her zaman görüyoruz.

Talebe — Bay öğretmen.. Biz kübik apartımanda oturuyoruz.]

Kiracı — Ba mukavele kazıklanan kimselere ıtlak olunur.

Süt — Terkos suyunun soyadı.

Su — İstanbuldaki (halis) markalı sütlerin soyadı.

KÜRKLÜ PALTO

Zengin adam, salona, ağır bir palto ile girdi. Yakasında kıymetli bir hayvan kürkü vardı. Paltosu ile övünüyormuşcasına bir azametle baş koltuğa oturdu. Salondakilerden biri, öteki misafirin kulağına iğilerek fısıldadı:

— Âdamın kibirine bak, dedi, yakasındaki kıymetli kürkle övünüyor... O kürk, asıl sahibini hayvanlıktan kurtarmadıktan sonra bu adamı mı insan edecek?

Avukatın Kaynanası

Komedi 2 Tablo

Yazan : Necdet Rüştü

Birinci tablo

[Bayan Acar, dünyadaki kaynanaların en eli bayraklısıdır. Damadı avukat Bay Mazlumu, oyuncak gibi, parmağında oynatır. Hususî hayatından başka onun meslek işlerine de el uzatmıştır. Kabul ettiği bir davada hasım tarafı mağlûp olacaklarını anlayınca hemen onun kaynanasına hülûl ederler Bayan Acar da, bir fermanile, damadını bu işten vazgeçirir. İster istemez davayı kaybeder. Bay Mazlum bu yüzden piyasadaki şöhretini mahvetmektedir. Bir arkadaşile, yazıhanesinde konuşur:]

Mazlum

Şerrinden öleceğim bu kadının, kardeşim;
Piyasada azaldı bak günden güne işim!..
Razı oldum dinleyim kopasıca dilini,
Şimdi de davalara uzatıyor elini!..
Altmış yaşına geldi geberemedi hâlâ..

Arkadaş

Demek okadar yaman?!..

Mazlum

Sorma.. Püsküllü belâ!..

Arkadaş

Doğru söze kızılmaz: Bir parça kılıbıksın!..
Âlemde öyle kadın benim karşıma çıksın;
Değil onun çekeyim sitemini, nazını,
Parmağımı takınca yırtarım ben ağzını!..

Mazlum

Onu sen zor yaparsın.. Okadar acardır ki;
Kollarının okadar çok kuvveti vardır ki:
Yaradana sığınıp, bir indirirse eğer,
Billâhi devrilirsin, başın yerlere değer!..

Arkadaş

Peki.. Kaynanam bana kırışıyor.. diyerek,
Yüzüstü bırakır mı işini hiç bir erkek?!..

Mazlum

Evet; doğru, haklısın.. Ben artık verdim karar,
Bana teklif edilen kârlı bir vekâlet var:
Neye varırsa varsın artık bu işin sonu,
Ben kabul edeceğim bu akşam mutlak onu!..

Arkadaş

Bu dava neye dair?...

Mazlum

Çok mühim bir mesele;
Bir kaynana kavgası.. Dur, anlatayım hele:
Bir kadın damadile senelerdir uğraşmış,
Bu kırdığı cevizler artık haddini aşmış,
Nihayet damat atmış ona güzel bir dayak
Kadın dava ediyor..

Arkadaş

Aman, bu iş çok kıyak,
Ben tavsiye ederim bu vekâleti, fakat
Önce söyle: Hangisi seni tuttu avukat?..

Mazlum

Damadın vekiliyim!..

Arkadaş

Bu işte sakatlık var,
Gel, bunu kabul etme..

Mazlum

Hayır; kararım karar!..

İkinci tablo

[Tablo: Bir mahkeme.. Avukat bay Mazlumun müekkili bay Aslan isminde bir zattır. Filhakika kaynanasına bir «cennetten çıkma» ziyafeti çekmiştir. Hâkim sorar:]

Hâkim

Bay Aslan!.. Sen geçen gün kaynanana çatmışsın,
Hattâ, bu yetmez gibi, bir de dayak atmışsın!..
Hem saçları yolunmuş, hem de kırılmış dişi;
Şimdi, söyle bakalım, neye yaptın bu işi?..

Bay Aslan

Bay hâkim!.. Vekilime bırakıyorum sözü!..

Mazlum

[Bütün eski hınçların kuvvetile müdafaaya başlar]

Öyle kaynanaların çıkmalı iki gözü,
Eğer kavga etmezse duramaz bir saniye,
Damadını hırpalar «ben kaynanayım!..» diye!.
Müekkilim nâzikdir kadından daha fazla,
Böyle damat gezmeli el üzerinde nazla!.

Hâkim

Böyle nazik bir damat kaynanasının fakat,
Nasıl saçını yolar, dişini eder sakat?..

Mazlum

[Kendini düşünerek ah ederek:]

Zavallının çektiği artık canına yetmiş,
İki eli var olsun: Dövmüşse iyi etmiş!..
Hem de bunu düşünmüş evvelce hayli zaman..

Bay Aslan

[Avukata gizlice]

Bundan taammüt çıkar.. mahvoluyorum.. aman!

Mazlum

[Kendinden geçmiş bir halde:]

Elbet dayak yemektir damadından nasibi,
Böyle kaynanaları ezmeli akrep gibi!..

[Yıllardır kaynanasından çektiklerini düşündükçe zıvanadan çıkan avukat bay Mazlum, artık muhakeme usulünü, müdafaa şeklini unutup, bağırır:]

Hattâ şu bay âzanın bir kaynanası var ki,
Yanında insaflıdır Firaun bile belki:
«Tahta silmedin!..» diye, ona dayak mı atmaz,
Beline peşkir sarıp, patlıcan mı kızartmaz!.
Çektiğini bir Allah, bir de kendi biliyor..

Âza

[Hâkime hitaben;]

Husuî ahvalime tecavüz ediliyor!..

Hâkim

[Biraz hiddetli:]

Sizin vak'aya dair sözünüz bukadar mı?..
Zapta geçirmek için müdafaanız var mı?..

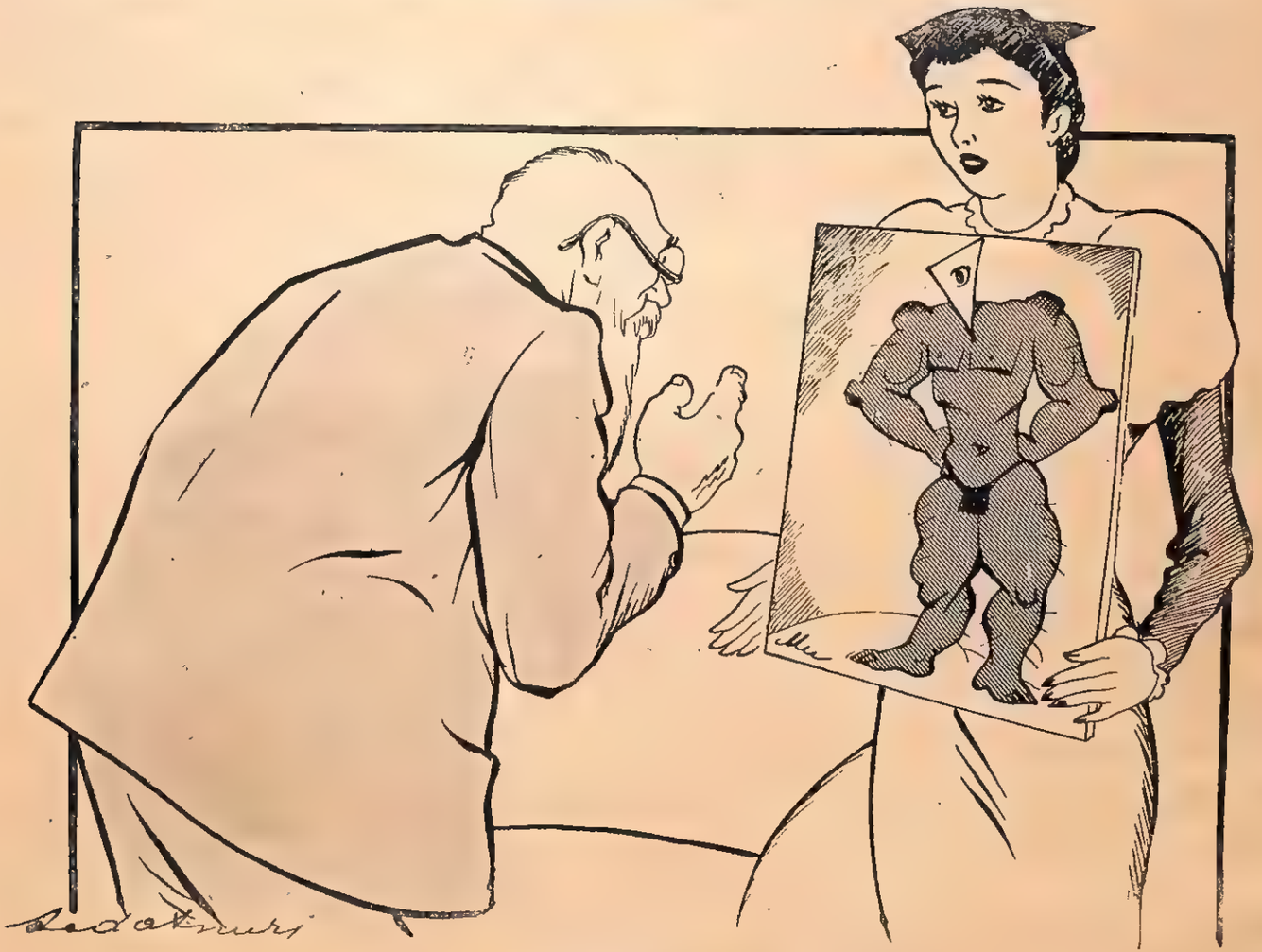

YENİ SANAT

— Baba ben yaptım iyi mi?..
— Hey gidi erkekler hey, zamane kadınlarının elinde ne hale giriyorsunuz!..

Mazlum

O cadı, bay Aslana hep iftira ediyor,
«Benim dişimi kırdı.. saçımı yoldu!.» diyor!..
Bu kadının daima yalancılıktır işi;
İsbatı var: Takmadır çünkü saçile dişi!..

[Bunun üzerine hasım tarafının, yani dayak yiyen kaynananın da avukatı ayağa kalkıp müdafaaya başlar:]

Kaynananın avukatı

Bay hâkim!.. Anlatayım, bu mesele nasıldır,
Bütün bildiklerimiz bambaşka bir fasıldır:
Bir ay önce bulmuşlar genç, güzel bir hizmetçi,
İşte onun yüzünden karışmış evin içi:
Bu kızın bay damatla bir rabıtası varmış,
Onlar, gece olunca, birbirini ararmış!..
En sonunda gitmiştir, kavga olduğu gece,
Bay Aslan hizmetçinin odasına gizlice!..
Kayın validesinin de bundan varmış haberi,
Onları kolluyormuş hayli zamandanberi!..
Damadını bastırmış meşhut cürüm halinde:
Genç kızın kapısında, terlikleri elinde!..
Damadına pek haklı bir sitemde bulunmuş,
Bundan dişi kırılmış, bütün saçı yolunmuş!..

[Kılıbık avukat bay Mazlum, bütün şiddetile müdafaaya hazırlanırken, ahali arasında oturan ve kendi sözlerini duyduğu için ona intikamla yumruk sallıyan kendi kaynanasını görür. Dizlerinin bağı çözülür, hoşafın yağı kesilir: Eve gidince değil, daha mahkemeden çıkarken, koridorda savaş hazırdır. Kaynanaların aleyhinde bulunduğu için mutlak surette dayak yiyeceğini anlıyan bay Mazlum, siyaseti değiştirir ve kendisini mühim bir para ile müdafaa etmek için tutan bay Aslanı şu sözlerle çaresiz mahveder:]

Mazlum

Mademki bunu yaptı ahlâksız müekkilim,
Artık şu andan sonra avukatı değilim!..
Yazık!.. İnsanın varken genç, taze bir karısı,
Hizmetçiye koşar mı böyle gece yarısı!..
Taze karılarına hem ihanet ederler,
Sonra da: «Kaynanamız bize karıştı!.» derler!.
İnsanın eli kurur, hiç dayak atılır mı?..
Kaynanalar mutludur, onlara çatılır mı..

[Bay Aslan, bu sözleri duyunca, davayı kaybettiğinden, Avukata saldırır. Bu hareketile mestekteki son şöhretini mahvedip işsiz kaldığını düşünen bay Mazlum da düşüp bayılır. Mahkeme salonu ana, baba gününe döner, perde iner.]

Necdet Rüştü

Hikâye

Allaha Mektup

Zalim hükümdar, tahtında oturmuş, bütün nazırları karşısında el pençe divan durdurtuyordu. Keyfi yolunda idi: Memleketi avucunun içine almış, halkı ağız açmıya meydan vermeden, istediği gibi idareye ediyordu. Bir dediği iki olmuyordu. Çünkü tahtının yanı başında, iri bir cellât, baltası ile koparacak boyun bekliyordu. Bu yüzden, kadınlı, erkekli, genç, ihtiyar, tekmil memleket halkı tir tir titriyordu. Can korkusu olmasa herkes öyle bir ayaklanacaktı ki..

Hükümdar, mabeyincisinin getirdiği evrakı gözden geçiriyor, nazırlara sorulacak bir nokta varsa soruyor, fakat cevabını dinlemeden yine bildiği gibi emirler veriyordu.

Ansızın hükümdarın gözleri açıldı, elindeki mektubu mabeyincisine uzatarak:

— Bu ne?

Diye bağırdı, Mabeyinci, dizleri birbirine çarparak, kekeledi:

— Cenabı hakka hitaben yazılmış bir mektup... Postaneye verilmiş. Kimin verdiği belli değil, belki adresi içindedir... Postacı da bu mektubun arzolunacağı yegâne makam, haşmetpenahın huzuru olacağını düşünerek saraya bırakmış... Emir, kudretli hükümdarındır!

Zalimin yüzü güldü. Allah tanılmanın verdiği gururla mabeyincisine emretti:

— Zarfı aç, mektubu oku!

Mabeyinci zarfı açtı, mektubu okudu:

«Ya rabbi, bu mektubu sana yazıyorum. Sen her tarafta bulunduğuna göre bu mektup elbette seni bulacaktır ümidindeyim. Halim haraptır. Ailem perişandır. Ev kirası, yiyecek parası verecek kudretimiz yoktur. Ne olursa senden olur. Bana yardım et. Adresimi yazıyorum: Karana, Sarana şehrinde Barana sokağında numara 13. Baki ubudiyetler.»

Mektup bitmişti. Herkes susuyordu. Hükümdar ağır ağır söylemiye başladı:

— Cevabını yazınız...

Mabeyinci kalemi eline aldı, hükümdarın sözlerini not etti:

«Bay Karanaya,

«Haktaalâ hazretlerine gönderdiğiniz mektup bana havale olundu. Size Allah namına yüz altınlık bir çek yolluyorum. İhtiyacınızı bu para ile giderebilirsiniz.»

Mektubun altına hükümdar imzasını koydu. Kim bilir, sefalet içinde bulunan aile reisi bu lûtuftan nekadar memnun olacaktı!

* * *

Aradan iki gün geçmişti. Yine sarayda divan kurulmuş, yine hükümdar hepsinin başına oturmuştu. Yine gelen evrak okunuyor, emirler veriliyordu. Mabeyinci hükümdara yeni bir mektup daha uzattı:

Bu mektup, yine Cenabı hakka hitaben yazılmıştı!

Zalim hükümdar, tebaasından birinin şükranlarını ihtiva edecek bu mektubu okumasını mabeyinciye emretti:

Mabeyinci hükümdarın emrini yerine getirmek için bay Karana tarafından yazılan ikinci mektubu ağır ağır okudu:

« Ya rabbi,

«Mektubuma verdiğin cevaba çok sevindim. Hele ilişik olarak gönderdiğin yüz altınlı çek, bütün ailemin yüzünü güldürdü. Sana çok teşekkür ederim. Ancak senden küçük bir ricam var, bu ricamı da kabul edersen sana büsbütün minnettar olurum: Bir daha böyle lûtufta bulunacaksan doğrudan doğruya yap, o milletin kanını emen zalim musibeti, uğursuz hükümdarı vasıta kılma.. Baki ubudiyetler!»

İspinoz

— Avrupada testi şeklinde şapkalar moda imiş...
— Burada daha evvel moda oldu.. Bizim karı başıma her akşam, bir tane giydiriyor!...

— 11 —

Nişanlılık saadetleri

Mesut İbrahimin ailesi Yakacıkta Örfi Veyselin köşkünden yedi sekiz dakikalık bir mesafede dört odalı bir bağ evine yerleşmişti.

Sevgilisinin kuş kafası gibi oyalı boyalı bir köşkte oturmasına mukabil, kendisinin tek katlı viran bir evde oturması Mesudun biraz izzeti nefsini incitiyordu. Fakat annesini bu evden, seksen lira daha pahalı olan bir köşkü tutmıya bir türlü ikna edememiş, hattâ onun «aradaki farkı ben vereyim anne» yolundaki teklifini «maşallah... pek memnun oldum. Mademki okadar zenginsin hepsini birden ver de biz de bir evlât sefası sürelim» gibi sözlerle oğlunu alaya almıştı.

Ailenin Yakacığa taşındığı günden itibaren Mesut için yeknesak bir aşk hayatı başladı. Handanın ziyareti ihtimaline karşı odasına çeki düzen vermiş, İstanbuldan satın aldığı vazolara çiçekler koymuş, duvarlara resimler asmıştı.

Fakat patavatsız İbrahim bey Örfi Veysellerin kendilerini ziyarete geldikleri bir gün, damdan düşer gibi: «Mesudun intizamına hayret ediyorum.. İstanbuldaki odası son derece pasaklı ve karışıktı. Elbiseleri, çorapları, kunduraları, yüz havluları bir küme halinde yerde sürünür, bu odada ez kaza bir inek buzağısını kaybetse bulamazdı» dedi. Babasının bu münasebetsiz şakası Mesudu yerin dibine sokmuştu. Genç adam çilik etmemiş olmak için misafirlerin kahkahalarına soluk bir sırıtma ile iştirak etmesine mukabil bu dakikada etlerini kesseler bir damla kanı akmazdı.

Kira evinin pek sakil manzaralı ve çerden çöpten yapılmış olmasına mukabil bağ ve bahçe oldukça güzeldi.

Mesut bu bahçenin bir köşesinde bir masa, rüzgârdan uçmasın diye üstlerine taş konmuş birkaç kitap ile kendine bir **tefekkür köşesi** yapmıştı.

Gündüzleri burada kitap okumakla işe başlar, fakat okuduğu şeylerin zihnine girmediğini görünce gaz sandıklarından divan yapmak, tavuk kümesini tamir etmek gibi marangozluk işlerle uğraşır, sonra içeri girerek can sıkıntısından uyurdu.

Sâda Mesudu Yakacığa gelmiye teşvik ettiği zaman gözünü kırparak ona birçok gizli esrarengiz eğlenceler, mesut bir nişanlılık hayatı vadetmiş olmakla beraber şimdi Örfi Veysellerden hiç ses sada çıkmıyordu.

Genç adam Yakacığa geldiği gün kendi kendisine tavır ve haret dersi vermişti:

«Fazla eğlenceye dalmamalı. Kızlarla beraber fazla gezip tozmamalı. Bu, hem masraflı, hem de biraz züppe bir iş olur. Kurnaz davranarak kendimi ağır satar ve Handanın üstüne pek fazla düşüyor görünmezsem o benim üstüme düşer. Bu daha tatlı olur.» Fakat nedense Örfi Veysel ailesi birdenbire kendini okadar çekmişti ki Mesut İbrahim bu makul kararda duramamış, hemen her gece - akşam mektebine gider gibi - onların köşküne devama başlamıştı.

İbrahim bey ailesi akşam yemeğini erkenden yerdi. Mesut yemekten sonra kendi kendine:

«Pek üstüste oluyor. Bu gece olsun Handanlara gitmemeliyim. Yokluğumu hissettirmeliyim» dedikten sonra gezmiye çıkar fakat Ayazma yolunda tek başına bir müddet yürüdükten sonra kararını değiştirerek geri dönerdi

Arasıra vakit geçirmek için bir kır kahvesine bile oturmuş olsa bir türlü gecikmiye muvaffak olamaz ve Veysel Örfinin köşküne geldiği zaman aileyi bahçedeki sofradan kalkmamış bulurdu.

Handanın annesi ilk günlerde Mesudu ayakta memnuniyetle karşıladığı halde şimdi onun karşıdan sallana sallana geldiğini görmemiş gibi yapıyor ve kızına alçak sesle galiba bu devamdaki intizamdan şikâyet ediyordu.

Mesut İbrahim Ferhunde hanımın istiskale benziyen bu hareketinden pek alınmıyordu. Ne de olsa bir kız anası idi. Henüz resmî bir talep yapılmamış olduğu için - kızının yarım nişanlısı vaziyetinde de olsa - genç bir adamın her akşam evlerine gelmesini hoş görmemekte ve bu hareketin mahallede bir takım dedikodulara yol açmasından çekinilmekte haklı idi.

Genç adam buraya gelmiye hiç niyeti olmadan tesadüfen bahçeye yolu uğramış gibi adımlarını ağırlaştırır ve sofra başındaki aileyi farketmemiş gibi kamış bastonunun ucile otlara, ağaç dallarına vururdu.

Mehtap eskisinden parlak olduğu halde nedense gezmiye de çıkılmıyor ve Mesut bunu kendinden teklife cesaret edemiyerek dolambaçlı lâkırdılarla onlara güzel gecelerde kırda dolaşmanın zevkini ilhama çalışıyordu.

Ziyaret gecelerinde Örfi Veysel evvelâ Mesut İbrahimi uzun bir traşa tutar, sonra kendi lâkırdılarındaki ruhsuz-

luk yine kendine tesir etmiş gibi esneye esneye oturduğu yerde uyurdu.

Baba nekadar lâkırdıcı ise, ana inadına okadar sükûti idi. Lüküs lâmbasının altında eline bir çorap yahut bir yün hırka alıp sessiz sedasız örmeğe başlar ve bu sükût bir hastalık gibi etrafa sirayet ederdi.

Gün geçtikçe Veysel Örfinin sükût ve uykusu Mesuda onun lâkırdılarından daha dehşetli görünmiye başladı. Çünkü o zaman muhavereyi idare etmek vazifesi - münevver erkek ve müstakbel damat sıfatile - Mesuda kalıyor ve uzun lâkırdı söylemiye esasen pek kabiliyeti olmıyan Mesut mevzusuzluktan bunalıyordu. Meselâ bir yelkenli batıp on kişinin denizde boğulması yahut bir delinin kaynanasını çamaşır teknesine sokup et baltasile kıyma kıyar gibi doğraması yolunda bir haber ve havadisi - kalbinin iyiliğine rağmen - bir can kurtaran simidi gibi âdeta sevinçle havadan yakalıyor ve bazı adamların deveyi pire yapmak, bir çalı süpürgesini bir çiçek bahçesi gibi tasvir etmek hususundaki dehalarına mukabil onda bir çağlıyanı bir kör kuyuya çevirmek hassası mevcut olduğundan bu mevzuları çabucak bitiriyordu.

Yalandan ötedenberi iğrenen temiz bir insan olmasına mukabil - sermayesiz kalmış gazeteler gibi - hattâ yalan havadisler de icadına başlamıştı. Fakat bu icatlar da okadar kuru, tatsız, cılız ve acemice idi ki meselâ çılgın bir kahkaha, uyandırmasını beklediği bir lâkırdının «Ya!!. Öyle mi?.. Bak hele şuna» gibi kuru bir cevapla karşılandığını görüyor ve ağzından kalıp kalıp buzlar düşüyormuş gibi bir şey hissediyordu. Maamafih bugünlerde kim bilir hangi sebepten mânasız bir sükûta dalmış olmasına mukabil Sâda yine arasıra akla gelmez bahaneler icat ederek Handan ile Mesudu içeri kötürüyordu.

Dakikalar okadar sayılı idi ki Mesut âdeta edep ve hayâ kaidelerini unutuyor ve uydurma bir bahane ile kendilerini Ferhunde hanımın yanından kaldıran Sâdanın başka bir bahane kendini uzaklaştırmasına meydan bırakmadan sevgilisini öpmiye başlıyarak, genç adam Handanı nekadar çok defa öpmiye muvaffak olursa okadar kazançlı bir iş yaptığına inanıyor ve gününün saadetini kazandığı kuruşların sayısile ölçen bir yahudi dükkâncı gibi o da saadetini Handandan çaldığı buselerin adedile ölçüyordu.

Birkaç hafta evvel sevgilisinin güzel yüzünü karşıdan seyretmek ve ahenkli sesini uzaktan dinlemekten büyük saadet tasavvur edemezdi. Fakat artık bu nevi zevkin zamanı geçmişti. Şimdi ona lâzım olan şey, sevdiğine elile dokunmak ve onu öpmekti.

Şüphesiz bir zaman gelecekti ki aşkın bu şekli de kifayet etmiyecekti. Fakat Mesudun arzuları şimdilik o derece olgunlanmamıştı. Maamafih sevgilisinin yanında geçirdiği saatler farkında olmadan onu asabileştiriyor ve genç adam anasının gündelikle eve getirdiği köylü hizmetçinin çıplak bacaklarına ve dolgun kalçalarına fena fena bakmaktan kendini alamıyordu.

İsimlerin ait oldukları insanlara mutlaka benzemesine dair bir kanun çıksaydı Pembe ismindeki bu kadının adı mutlaka patlıcaniye çevrilirdi. Fakat onun esasen fazla ismi olduğu halde ayrıca güneş altında da yanarak fazla güneş görmeden büyümüş güz patlıcanlarına benziyen rengi bu dakikalarda Mesuda hakikaten pembe, hattâ gül pembe görünüyordu.

Mesut çıplak bacaklarını ayırarak çamaşır leğeninin başına çöken ve yine çıplak kollarile anasının etekliğini, babasının gecelik entarisini ve çoraplarını çitiliyen Pembenin etrafında bir iki döndükten sonra «bana bugün mektup geldi mi?» gibi bir mukaddime ile kadına yaklaşırdı.

Saçlarının daima kirli bir örtü ile sımsıkı kapalı olmasına mukabil evde, hattâ sokakta çıplak bacaklar ve çıplak kollarla dolaşmakta mahzur görmiyen Pembe, Mesudun sesini işidince hemen müslümanlaşır, açık yerlerini saklamak için türlü hareketler yaparak mesudun suallerine:

— Ne bileceğim senin mektuplarını?

— Yarın nerden börek yapacağım. tahta sileceğiz.

— Erkeğim hayırsızın biri idi... Kaçtı gitti işte... Ne cehenneme gittiğini ben ne bilirim? Gebersinde leşini köpekler yesin o hayırsızın...

— Devam edecek —

İhtilâlci İspanyol — Gördüğünüz saraylar, evler, şu koca şehir Madriddir. Orası kâmilen yanıp kül olunca biz galip gelmiş olacağız!..

Faslı asker — Biz de!..

Karikatür'ün Objektifi

Bayan Seniha Bedri değerli piyes muharrirlerimizden, pardon piyes mütercimlerimizdendir. Bugüne kadar Şehir tiyatrosunda sahnesine çalakalem bir çok terceme piyesler yetiştirdi. Fakat değerli nütercimimiz ayni zamanda denizcilikte de maharet sahibidir. Son zamanlarda kaptanlığa da heves ederek İngilteredeki bahriye mekteplerinden birine girmiştir. İki sene sonra kaptanlık diploması alacaktır.

Bu resmi görünce, okuyucularımızdan birçoğu bu silâhlı bayanı, kıymetli muharrir arkadaşımız Ercüment Ekrem'in eşi Bayan Hatice Talu'ya benzetecekleridir. Halbuki bu bayan, Madridi Franko kuvvetlerine karşı müdafaa eden bir İspanyol bayanıdır. Doğrusu benzeyiş bukadar olur. Bu eli silâhlı, beli kasaturalı İspanyol bayanının Bayan Hatice Talu'ya tıpatıp benzemesi karşısında son derece hayret ederek buraya koymaktan kendimizi alamadık.

Solda: Kıymetli afiş ressamı İhap Hulûsiyi görüyoruz. Ressam İhap Hulusinin gençlik hatırasını gösteren bu resmin, neye ait olduğunu ihtimal siz de bizim gibi merak etmiş olacaksınız. Değerli ressam on sekiz yaşına kadar çocukluk oyuncaklarından vazgeçmemiştir. o yaşta bile elinde oyuncak kutusu ile dolaşırdı. Bugün yapmakta olduğu cicili bicili oyuncaklı afişleri, vaktile oyuncakla çok oynamasına borçlu olsa gerektir.

Sağda da; meşhur çocuk doktorumuz Bay Rifatı görüyoruz. Bay Rifat hususî hayatında çok neşelidir. Meslekî hayatı hep çocuklar arasında geçtiği için kendi çocukluğunu sık sık hatırlamaktadır. Arasıra İstanbul sokaklarını su bastığı zaman kunduralarını çıkarıp paçaları sıvar ve suların içinde bir çocuk gibi oynar.

Neosterin Vasıf

Çocuklarınızı kızamık, kızıl, kuşpalazı ve bütün boğaz hastalıklarından korur.

Her eczanede bulunur.

Karikatür

Karikatür'n ikinci cildi 52 inci sayı ile tamamlandı. Kolleksiyonlarını idarehanemize gönderen okuyucularımızın ciltleri gayet nefis ve hususî kapaklar içinde 40 kuruşa ciltlenmektedir. Anadoludan gönderenler, 60 kuruş cildiye ve posta parası göndermelidirler.

Tarihî bir kıymet kazanan eser

Taç ve tahtından feragat eden İngiltere kıralı Edvard VIII'in geçen sonbaharda İstanbula yaptığı seyahat esnasında alınan fotoğrafları bir albüm şeklinde neşredilmişti. Pek kısa zamanda hiç mevcudu kalmıyan bu albüm üçüncü defa olarak yeniden bastırılmıştır. Son hâdiseler münasebetile bir kat daha kıymet ve ehemmiyet kespeden bu albüm, cidden tarihî bir değeri haizdir. Eser çok nefis bir surette parlak kâğıda basılmıştır. Fiatı 25 kuruştur. Bir zarf içinde 25 kuruşluk posta pulu gönderenlere derhal bir adet gönderilir.

Zonguldak Mektepliler pazarı

Yedigün, Karikatür ve Karagöz gazetesinin ciltlerini ve eski sayılarını buradan tedarik ediniz. Kitap, kırtasiye ve fotoğraf malzemesinin her çeşidi en ucuz fiatla satılır.

Dr Hafız Cemal

Lokman Hekim

Dahiliye mütehassısı

Pazardan başka günlerde öğleden sonra saat (2,5 tan 6 ya) kadar İstanbulda Divanyolunda 104 numaralı hususî kabinesinde hastalarını kabul eder. Salı, cumartesi günleri sabah (9,5 - 12) saatleri hakikî fıkaraya mahsustur. Herkesin haline göre muamele olunur. Muayenehane ve ev telefonu: 22398 .Kışlık telefon: 21044

Mütenasip bir Endam

J. Roussel Korseleri (Gaine) ve Kemerleri vücudu sıkmaksızın tenasübü temin eder. Sevimliğine halel gelmeksizin vücutu yumuşatır ve inceltir.

Fiyatlar: Kemerler 6 liradan. Korseler (Gaine) sutyenle beraber 25 liradan itibaren.

Satış yeri yalnız:

J. Roussel Paris

İSTANBUL, Beyoğlu Tünel meydanı 12 No.lu. Mağazamızı ziyaret ediniz veya 18 No.lu tarifemizi isteyiniz. Fiyatlarımızda büyük tenzilât.

SİNİRE ÇARPINTIYA NEVROL

emsalsiz ilâçtır. Hafakana, teessürle bayılanlara 20 damlası hayat verir. Evlerimizde mutlaka bulundurunuz.

Sahibi Sedat S. — Umum Neşriyat Müdürü T. Şükrü

Karikatür

Sancak meselesinde nahuş sürprizler olabilir..

— Eu, pek oyuncağa benzemiyor!